UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

G ante R

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Glos.appellatur mariti ſoror:atq; idem fr̃is vxor.

Gloſſa.ę.ꝑ duplex.ſſ.latine lingua dicitur. Unde gloſſę ⁊ gloſſaria ꝑ iterp̃tatiõib⁹ ponũť.q vice linguę h̃ ē vice doctoris fungáť.Quintil.gloſſe ſũt ſecretioris linguę expoſitiões.

Gloſſemata.ſignificant vocem minus vſitatam.

Gloſſematici:qui gloſſas conficiunt.

Globo.is.corticē detraho.vnde Et pecus glubi dicitur cũ pellis detrabitur.Cato de re ruſ.Salictum ſuo tp̃e cędito: glubito:arteq; alligato.librũ conſeruato.Sue.de Tyber.Boni paſtoris eē tondere pecus:non deglubere.

Gluma.folliciculus grani frumētarij.a glubēdo.q eo folliculo deglubať granũ:hoc ē decorticeť.Auctor Uar..li.j.d̃ re ruſ.

Glucidatũ.ſuaue ⁊ iucũdũ a gręco γλυκυ quod dulce ſig̃t.

Glutio.is.iui.itũ.deuoro.Iuue.quales tunc epulas ipſum glutiſſe putamus induperatorem. Hinc fit deglutio.

Gluto.guloſus.Amb. Sic amat diapolus filios ſuos vt ꝑdat: ſicut amat gluto porcellum vt comedat.

Gluten.⁊ glutinũ.pe.cor.colla.d̃r gręce.Aug. li. iiij.cõ.Laudet te ex illis anima mea de⁹ creator oĩum: ſ; nõ infingať in eis glutino amoris ꝑ ſenſus corp̃is. Hĩc glutinoſus.a.um.Ply. Prioris laus vt recēs ſit ⁊ lenis:lingueq; glutinoſa.Col.In aſia myſiaq; denſa etiam glutinoſa terra maxime exuberat.

Glutino.as.pe.cor.coniungo ferrumino.Ply. Uis bitubinis q̄ ſulphuris ſiſtit diſcutit attrabit glutinat: Idem.Quo genere ſiſtitur ſanguis: ⁊ vulnus glutinatur. Huius compoſita. Agglutino Aug.li.iiij.cõ.Quia non ē vera amicicia niſi cum eã tu agglutinas inter hęrentes tibi charitate diffuſa in cordib⁹ nr̃is.Cõglutino Ply.li.xxiiij. cortex vitiũ ⁊ folia arida vulnerꝫ ſanguinem ſiſtunt: ipſumq; vulnus conglutinant. Deglutino.a glutine libero.idem.li.xxv. Purgant vlcera oculorũ:explentq; ⁊ ad cicatricē ꝑducunt.palpebras deglutinãt

Glutinamẽtũ:cõpactio:cõiunctio.Ply.li.xiij. Dep̃hēdit ⁊ lentigo.ſ.chartę oculis:ſed medijs inſerta glutina mentis.

Gluo.iſ.glui.diſtringo.valde ſtrigo.Uar.de re ruſ.Duricia eſt enim ea quę non ſolum ſtringit baccam.ſed etiã ramis gluit ac relinquit ad gelicidium.

G ante N

Gnarus: ⁊ Narus.d̃r ſcius ⁊ peritus. Gnaritas ſciētia. Salu. Namq; alij fiducia gnaritatis locorũ occulta fuga ſperſi:alij globis eruptionē tētauere. Horũ ɔtraria ſũt Ignar⁹ ⁊ ignaritas.Gnare aduerbiũ.ꝑite: q qñq; apte. Apul. Qui Gnare id noſtris oculis cõtēplati ſumus.Uide in dictione Ignoro Antiq̃ gnariter ꝑ gnare dixere a quo ꝓgnariter quod ſignificat audacter ſtrenue.Plau.Age iudica prognariter.

Gnarauit Liuius poſuit: pro eo quod eſt narrauit. ⁊ gnarauiſſe pro narrauiſſe.

Gnoro:as.ſcio.licet non ſit in vſu.ſed eius compoſita habētur Ignoro ⁊ Dignoro de quibus alibi.

Ggnauus ⁊ Nauus.Induſtius.De q̃bus in dictione Ignauia.

Gnathos. latine gena maxillaue dicitur aut bucca. Inde apud Teren. gnatho paraſitus.

Gneus corporis inſignę eſt. ⁊ pręnomen.

Gnidus.ciuitas lycię: q̄ duos portus habuit ⁊ in fronte inſulaʒ q̄ ſtatia ſeptē ambit⁹ ɔplectebať.Theatralis ⁊ alta aggerib⁹ iũcta ɔtinēti.E gnido viri memorabiles fuerunt. Eudoxus mathematicus Plat.ſodalis.⁊ Agatharchides peripatetic⁹ hiſtorię cõditoris Teopõpus Iulio cęſari familiaris. ⁊ Arthemidorus eius filius. Et his antiquior Cteſias qui xerſeʒ medicatus eſt: ⁊ res ſyriacas ꝑſicaſq; conſcripſit.

Gnoſis.latine Cognitio: ſcientia notitia.

Gnoſos vrbs cretę in plano ſita: q̄ alio noie Cerathus: vt ſcribit Stra.appellata fuit a fluuio.Ea fuit Minois regia Hinc gnoſius.a.uʒ.⁊ gnoſidus.a.um.Suidas.κνωσιος ονομα κυριον και ποϖλι της αποκνωσου κνωσος γαρ πολις ευ τη κρητη.

Gnomones dĩr q̃rti dētes: q̃b⁹ equorꝫ ętas dignoſciť. Alij gnomonē alr̃ accipiũt.Aug.i diale. Si detracti loco addas gnomonē q̄ hemcycli.ſp̃ē poniť: plus tetragono maiori qua detraxeras reddidiſti. Herodo.d̃o ſic Nã poluere ⁊ gnomonē: i. nomã ⁊.xij.diei partes a babylonijs gręci didicerunt.

G ante O

Gobius piſcis: qui ⁊ gobio dicitur. Iuue. Cuʒ ſit tibi gobio tm̃ in loculis. Martia. Principium cęnę gobius eſſe ſolet.

Gomor ꝓp̃e mēſura vini ē: vt iterp̃tať Amb.in ep̃la ad Iuſtũ.

Gomorra. ⁊ gomorũ vtroq; modo d̃r. ſicut Sodoma ⁊ ſodomum.Solinus de ſitu Iudeę. Ibi duo oppida.Unum ſodomum.alterum gomorum appellatum.

Gonorhęa. dici põt ſemen fluens ſeminis fluxus. Nam γονος ſemē. ⁊ ρου fluxus γονος item filius diciť quod patet per compoſita eius Antigonus Chryſogonus.

Gorgias.nomē propriũ rethoris celeberrimi: q̄ pulcherrimuʒ librũ de cõcordia gręcis tunc inter ſe diſſidentibus recitauit olympię.Fuit ⁊ alius gargias phus Leũtinus. qui auſus ē in cõuentu poſcere q̄ de re quiſq; vellet audire qui de omni re quecunq; in diſceptationē queſtionemq; vocare tur ſe copioſiſſime dicturum eſſe profitebatur.

Grogones. pe. cor. dictę ſunt Phorci filię.ſ. Scylla Meduſa Stenio ⁊ Euriale.q̄ Dorcades: Inſulas in oceano ęthiopico ſitas habitaſſe dñr ɔ heſperidũ hortos q̄ ab agilitate nomen hñt γοργον enĩ agilē dicũt.ſcribit Diodo.fęminas fuiſſe in aphrica bellicoſas aduerſus q̃s Perſeus bellũ geſſerit: ⁊ earꝫ reginã Meduſaʒ debellauerit: ac iterfecerit: ex cuius cruore vt ē i fabl'is mox nat⁹ ē pegaſus alatus equus: ide ad helicone boetię mõtē euolãs ⁊ pede ſaxũ feriēs πηγην h̃ ē fõtē apꝑuit: a quo pegaſus eſt noiatus: ⁊ ab eo fons ipſe hippocrene ſiue pegaſeus ſiue caballin⁹ dictus.a gorgone.eus.a.ũ.Ouid gorgõeas tetigiſſe domos. Suid.τρεις γυναικες αι τος ουτον ειχον φοβερα τα προσωπα ωςτοισορωντας θνησκειν.και τι ορασο ποταμος η τοπος λιβυης ενθααι γοργονες διετριβον.

Gotthia regia europe cõtermina dacię ⁊ nouergię: ex qua gotthi immanes populi.qui olim Italiam armis ſubegerunt.

G ante R

Grabatus pe.pro. lectus exiguus in quo meridiari ſolēt.dict⁹ quaſi Carabatus: q in eo capite recũbamus καρα enĩ caput.Βατον parũ gręci dicũt.Unde ⁊ pro lecticis pauperum ⁊ mendicantium grabati accipi ſolent: vt eſt illud in euangelio.Tolle grabatum tuũ ⁊ ambula.Ci.ij.de diui.Diuerſa facit lectos ⁊ grabatus ait enĩ Cõcurſare oĩum mortalium q̄ vbiq; ſunt non modo lectos verumetiam grabatos.

Gracchus nomē auis cornici ſimilis niſi q minor ē a voce quã facit vel a gerēdo dicta q iacta ſegetũ ſemina gerat vel qr ex oliuetis cubitũ ſe recipiēs duas pedib⁹ baccas tertiã ore ferat.Seu.ēt q gregatiʒ volitet: ſiue a gracilitate ꝑꝑ prauitatē Eſt huic furãdi nã ex quo nõnulli Monedulã eã appellauere a furãdis monetis.Exprimit ſermonē humanuʒ ⁊ cauea emiſſus reuertiť. Hui⁹ diminutiuũ ē graccul⁹: Harũ auium tria ſũt gñа: Maiuſculę ſiliores ſũt cornicibus niſi q nigriores. Minimę ⁊ iter eas medię q̃bus roſtra ⁊ pedes rubent.

Gracchus per duplex cc. ⁊ cũ aſpiratione. cognomē fuit familię romanę.Duo ãt fuerũt gracchi fratres.Tiberius ⁊ caius ambo eloquentes quorũ eloquētię mr̃ Cornelia multum cõtulit.verum ⁊ doctior ⁊ eloquentior fuit Caius q̄ erat minor natu: quo nemo plenior nemo vberior fuiſſe fertur grandis erat verbis: ſapiens ſententijs: genere toto grauis.

Gracile adiectiuũ.pe.cor.ſig̃t qđ eſt tenue ac corpore macilentum. Turpil. Noſti: q̄ʒ ſit gracilli corpore. Qđ ⁊ gracilēs.tis d̃r ⁊ gracilentũ. Neuius. Uide gracilentis colorem. Interdum gracile poniť pro molli. Hora. Quis multa gracilis te puer in roſa. A gracilis fit gracilitas ⁊ gracilitudo.

Gradus ſunt ex quibus ſcalę conſtant: ⁊ quibus ad ędificiorũ altiora cõſcenditur.a gradiendo dicti q per eos eatur. Uir. Aerea cui gradibus ſugebant limina.gradus ēt gradientiuʒ pedũ viciſſitudo eſt vt apud eundē.gradibuſq; ſonare compoſitis. Interdũ gradus ſumiť ꝑ ſtãdi firmitate.Ci.li.j.offi.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nec tumultuātes de gradu deiiciūť. Hīc gradū facere ⁊ gradū iacere dicimus. vt ſi in arborē tectūue ſcādere veliꝫ ex ſaxo aut ſcāno: aliquaue alia re gradū facio. Ci. ɔtra Rul. Hūc q̄ſi gradū quēdā atqꝫ aditū ad cetera iactū intelligetis. gradus quoqꝫ cognationis dicti ſūt ad ſimilitudinē ſcalaꝝ loco rūue decliuiū quos ita īgredimur vt a ꝓrimo in ꝓrimū .i. in illū q̄ q̄ſi ex illa naſciť veniamꝰ. Quapropter graduuꝫ hmōi alios ſuperioris ordinis eē Caius ſcribit. vt ſūt pr̄ ⁊ mater q̄ ſūt ī pmo gradu. In ſcdo Auus ⁊ Auia. In tertio pauꝰ ⁊ pauia Alios inferioris. vt liberi: Alios ex trāſuerſo. ſiue lateř: vt fratres ⁊ ſorores liberiqꝫ eoꝝ. A gradus fiūt Tardigradꝰ a. uꝫ. pe. cor. q̄ tarde gradiť. vñ teſtudinē tardigradā dicimꝰ. Spiſſigradꝰ. ꝑ frequēti graduū motu īcedēte. Plau. Spiſſigradiſſimos tardiores q̄ꝫ corbitę ſint in tranquillo mari.

Grador. aris q̄ſi per gradus eo a quo regrador de quo alibi.

Gradator. a magno gradu. Plau. in pe. viceretis curſu ceruas ⁊ gradatorem gradu.

Gradarij equi qui ſine ſuccuſſatione molliter incedunt. Lucil. lib. xiiij. Ipſe equus non formoſus gradarius optimus.

Gradatio apud rhetores d̄r cum ex prima ſententia oritur ſecūda: ⁊ ex ſecunda tertia atqꝫ ita deinceps.

Gradatim. aduerbium ſignificat per gradus ⁊ ordinate lēteqꝫ. Uar. li. j. de. re. ruſ. Cato q̄dē inq̄t gradatim aliuꝫ preponēs alio agrū meliorem dicit eſſe in nouem diſcriminibus.

Gradiuus. pe. pro. a gradiendo. vel q2 gradatim ⁊ per ordines in bellum itur. Uñ Mars gradiuus dictus eſt. Sunt tñ q̄ gradiuum a gramine dcm̄ putēt q2 gramine ſit ortus. Uñ ⁊ graminea corona in re militari maxime ē honoratiōis. Alij. a vibratione ꝑꝑ haſtas crebro in bello vibratas: qm̄ greci κραδαίνειν vibrare dn̄t. Alij. gradiuū nō latinū nec grecuꝫ ſed thrax vocabulum eſſe ſignificare bellicoſum ⁊ fortem.

Gradior eris. greſſus. ſiḡt vado. Lact. li. iiij. Claudis vō ac pedū vitio afflictis nō mō gragiendi: ſed ēt currendi dabat facultatē. Huius cōpoſita ſūt Aggredior. Añgredior. Congredior. Digredior. Egredior de quibꝰ alibi. Ingredior. Introgredior. Dicimuſqꝫ īgredior foruꝫ ⁊ in foꝝ. Aliqñ poniť pro ſimplici gradior īcedo. Uir. li. iij. Ge. Cōtinuo pecoris gñoſi pullus in aruis Altius ingrediť. Ci. ad. Atticū ſi dormis expgiſcere: ſi ſtas ingredere: ſi ingrederis curre: ſi curris aduola Interdū ingredi ⁊ ꝓuenire ⁊ ſe oſtendere. Plau. Nihil te putet ſceleſte in cōſpectu ingredi. Ingredi in mulierē ē mulieris perſonā aſſumere. Hiero. in Pſal. interp̄tatione. Solet in theatris vnus hō frequēter diuerſas habere perſonas nō ingrediť in mulierē: nūc in virū nūc in regē. Et qui in regē ꝓceſſerat rurſus in ſeruū ꝓcedit Interdū eſt quaſi incipere. Lact. li. vj. Juſtus ergo qm̄ duꝝ aſperūqꝫ iter ingreſſus ē Introgredior. Uir. Poſtq̄ꝫ ītrogreſſi ⁊ corā data copia fandi. Progredior vltra ꝓcedo. Ci. in Lel. Id primū videamꝰ ſi placet. q̄tenus amor ī amicicia ꝓgredi debeat. Hinc ꝓgreſſus ⁊ ꝓgreſſio Idem li. j. Tuſ. Qui errantiuꝫ ſtellarū motus ꝓgreſſiones īſtitutioneſqꝫ notauit. hic ꝓgreſſus ⁊ ꝓgreſſio ꝑ ꝓceſſu. Aliqñ ante gradior. Plau. Extremū intra carcerē ip̄m ingrediť parthenopeum. Preter gradior: vltra trāſeo. Ci. apio pul. Currēs Lepta venit: mihiqꝫ nūciauit te iam caſtra pretergreſſū eē. Apul. Cūqꝫ ſtabulū pretergreſſus fuiſſem recognita cepi retrocedere. Hiero. Ponā ⁊ aliā expoſitionē neq̄d videar p̄tergreſſus. Regredior retro gradior reuertor. Plau. in Aul. Illuc regredere ab hoſtio Lact. lib. vj. Cū vētū fuerit ad extremū vñ iam regredi nō licet. Supergredior ſup ambulo ſupero vt ē illud. Sꝫ tu ſupgreſſa es vniuerſas. Subtergradior trāſgredior vltra gradio. D. Brutꝰ Ciceroni. Ut alpes trāſgrederer. Lac. li. ij. Nemo tūc milleſimū annū trāſgreſſus ē. Tranſgreſſio apud rhetores d̄r cum ab ea ſn̄ia quā ꝓpoſuimus cōuertimus ſermonē ad aliquā perſonā vtrē aut fortunā ⁊ tanq̄ꝫ p̄ſentē appellamus vt hec mľier nuper fuit locuples ⁊ potēs ī amore atqꝫ delicijs neceſſariū: ornatus opibus abundabat: magnum ancillaꝝ que ſequebantur comitatus appellabatur. Nūc cōtra ſubito ⁊ graui caſu afflicta vix mediocris ancille dignitatem retinet: O fortuna q̄ꝫ vehementer te reꝝ varietas oblectat: ⁊ q̄ꝫ magno odio eſt tibi beate vite perpetuus ⁊ conſtans fructus

Graſſor aris. q̄ſi a gradior frequentatiuuꝫ eſt. Feſtus. Graſſari ꝓprie dn̄r latrones vias obſidētes. Gradi ſiquidē ambulare ē. Uñ tractū graſſari ab impetu gradiēdi: Sed cū q̄s graſſať .i. cū impetu ſiue frequenti gradu vadit ī aliqueꝫ ⁊ bono ⁊ malo animo graſſari poteſt. Idē ⁊ in bonā ⁊ in malaꝫ partē accipi poteſt. In bonā. Salu. in Jug. Sꝫ dux atqꝫ imperator vite mortaliū animus ē q̄ vbiqꝫ ad gloriā via graſſať .i. cū frequēti gradu vadit abūde potēs pollēſqꝫ ⁊ clarus eſt. Sirius. Graſſandū ad clara periculis. In malam. Lac. lib. ij. Suis eni vitijs perditi ſeuiūt ⁊ graſſanť: vt perdāt .i. cum frequēti gradu vadūt. Ab hoc malo aīo in hoc v̄bo graſſor ſeuio ſignificatio naſciť. eo q2 cū quis graſſať .i. frequēti gradu ſiue cū impetu properat in aliquē vt ipſū telo ſeu quouis alio mō feriat: vel malo animo rapiat hoc ſeuire d̄r. Lact. li. iij. Archipirata quiſpiaꝫ vel latronū ductor ſi ſuos ad graſſādū cohorteť Ceſar. Craſſari in hoſtes vetat. Aliqñ in hac ſignificatione ita accipiť: vt etiā in propriaꝫ ſignificationē redigať. Liui. li. ij. Trecenti cōiurauimus principes iuuētutis Romane vt in te hac via graſſaremur. Huius cōpoſitū Oggraſſor q̄d ē obuiā ſeu ɔtra cū īpetu aut frequēter gradior. Plau. ī Pen. Niſi cū pedicis cōdidiciſtis oggraſſari gradu

Graſſator. q̄ per vim inſidias latrocinať. Juue. Interdū ⁊ ferro ſubitus graſſator agit rē Calliſtratus graſſatores: qui p̄ de cauſa id faciunt proximi latronibus habentur.

Grecus cū e diph. nomē viri propriū: a quo grecia regio europe dicta ē. a qua grecus. a. um. quod ex grecia ē. Hec ab iſthmi anguſtis incipit ⁊ a ſeptētrione in meridiem vecta: q̄ ſolegeis: qua occidit Jonijs fluctibus obiacet. In ea athene ⁊ Marathonij campi Citheron ⁊ parnaſus montes.

Grecoſtaſis pe. cor. q̄ſi grecoruꝫ ſtatio. locus de quo Uarro ſic hꝫ. Añ curiā hoſtiliā roſtra ſub dextra a comitio locus ſubſtructas vbi nationū ſubſiſterēt legati grecoſtaſis appellatꝰ a parte: vt multa ſenatum ſupra grecoſtaſim vbi edis concordie baſilica opima.

Graiugene. pe. cor. greci dicti ſunt.

Grecari. pe. cor. ē cōuiuijs ⁊ libidinibus operam dare ab eo q2 greci liberius ſe haberent in conuiuijs. Nam quandoqꝫ verba trahuntur a moribus nationum.

Grale fuſtes furculas hñtes ſūt q̄bꝰ nituntť. Hīc grallatores dicunť q̄ ī perticis abiegnis paſſus ingētes faciūt Grallatoriū gradū Plautꝰ maximū. ſicut ecōtrario minutulū formicinū a teſtudineū. Plau. Uiceritis ceruas curſu ⁊ grallatoriū g̈du

Grāma atis. ⁊ grāmatū ati. latīe lr̄a diciť. Unde Epigramma ⁊ epigrammatum cum alijs a gramma compoſitis.

Grāmatica litteraria d̄r. Eſt enī vt lr̄e ſuas cuſtodiāt voces: ⁊ q̄ſi depoſitū reddāt. Eſt enī grāmatica recte loquele: recteqꝫ ſcripture ſcientia que vſu ratione auctoritateqꝫ conſtat.

Grāmaticus: litteratorius ſeu litterator q̄ grāmaticā docet qui ⁊ grammatiſta dici poteſt ⁊ triuialis. Sed ⁊ poetarum interpretes grammatici dicunť verſanturqꝫ nō ſolū circa ſermonē: ſed etiā circa hiſtoria ⁊ carmina euagantur Mar. de epigrāmatꝭ ſuis. Grāmaticis placēt ⁊ ſic grāmaticis: grāmatici prius critici dicti ſunt auctore Dione Chryſoſtomo. Cornepos ait lr̄atos ꝓprie appellādos eſſe poetarū interpretes q̄ a grecis grāmatici nominātur. eoſdē litteratores vocitatos Meſſala Coruinꝰ auctor ē. Sūt q̄ grāmaticū a grāmatiſta diſtinguūt: vt litteratū a litteratore tāq̄ꝫ grāmaticꝰ abſolute ⁊ perfecte doctus ſit. ſicut litteratus. grāmatiſta ſicut litterator mediocriter eruditus. in malam partem accipitur.

Grāmaticus a. um. q̄d ad grammaticam pertinet.

Grāmatei dn̄r ſcribe qui rōnes publicas in tabulis ſcribunt. Apul. lib. xj. Tum ex his vnus quem cūcti grammatea dicebant. Hi etiam ab epiſtolis ⁊ cancelarij dicuntur. Hinc archigrammateus princeps ſcribarum.

Grāmatophylacium locus vbi ſcripta publica ſeruantur.

Grāme lōgitudo ſine latitudine menſure ſubiecta. Aug. ſi omiſſa latitudine ſolam q̄ longitudinem voluerit emetiri longi-

tudo ſine latitudine mẽſurę ſubiecta grãme dr.nõ qꝛ ſit longitudo aliqua quę careat latitudine: ſed qꝛ ſolam quis metiẽs longitudinẽ grãmen metiri dr: Et hę linea a noſtris dr Eaz ita diffinit Euclides.linea eſt lõgitudo illatabilis. Emẽſa vero cum lõgitudine latitudo dicitur epiphania.

Gramię ſunt oculoꝝ pituitę: vñ gramioſi oculi. a quo q̃ triſtes ſunt in hodiernũ quoquę gramioſi vulgo nominãtur.

Gramẽ: herba vulgatiſſima ſic dicta qꝛ geniculatis ĩternodijs mirifice ſerpat a gradiendo: vel a gignẽdi fęcunditate. Crebro eni nouas ſpargit radices. Refert Ply. Sane herbã naſci vbi humanus ſanguis ceciderit. Gramẽ capiti circũdatũ ſanguinis fluxiones e naribus ſiſtit. Qñq; tñ gramẽ ponitur gñalr ꝓ oi herba. Vñ graminea corona dicta ẽ q̃ ab vniuerſo exercitu ſeruato ſeruari dabaꝶ vbi obſeſſos aliq̃s ſeruaſſet quodcunq; id genus hęrbę foret ↄcepto viridi gramine.

Graminoſus plenus gramine Col.li.j.Quid ſylueſter ager: q̃d humidus ⁊ graminoſus quid ſiccus ⁊ ſpurcus recuſaret

Grãdo gutta aq̃ in aere congellata ſic dicta qꝛ ſolito grãdioꝛ ſit Vel qꝛ granis cõtineaꝶ. Hĩc grãdioſus a.um. vt grãdinoſa loca in quibus frequẽtes ſũt grãdines. Grãdo ẽt ẽ quã greci χαλαξαμ ⁊ χαλυξιομ vocãt collectio eſt ſub cute huboni ⁊ ęgyptie fabę ſimilis vt inq̃t Pollux doloꝛẽ ſi tangaꝶ afferẽs. Dñr ⁊ ĩ oculo grãdines cũ ſenis humoꝛ circa palpebꝛas coit ſꝫ ita vt id tuberculũ digito huc ⁊ illuc ĩpelli poſſit.

Grandinoſus a.um. quod abundat grãdine. Col.li. iiij. poſt hͤ non ignoꝛabit dñs loci plus eſſe poſſe qualitatem celi frigidam vel calidam ſiccam vel roſidã grandinoſam ventoſam q; vel placidam ſerenam vel nebuloſam.i.ſępe grandinem infert. Roſida quę ſiccitatibus laboꝛant.

Grandinatus a.um. participium quod eſt grandine ſaucium. Augu.in Pſal.grandinata eſt vinea.

Grandebale pili ſubarales quos Volſellis tolli ſepe molliores iubebant.

Grãdis ⁊ hoc grãde apud veteres nõ ad coꝛpus ſꝫ ad ętatẽ tñ referebaꝶ iã adultã. Ter. An ſedere opoꝛtuit domi virginez tã grãdẽ. Q̃ ſi natu addaꝶ ꝓuectioꝛẽ ętatẽ ſiḡt: ⁊ iam pene ſenilẽ. Ply. Junioꝛ. Mulier natu grãdioꝛ ⁊ tot liberorũ partus. Nũc vͦ grãdis ſumiꝶ ꝓ magno ⁊ nõnũq; ad inaĩata referꝶ. Hier. grãdes materias ingenia parua non ſufferunt.

Grandiuſcolus.a.um.diminutiuum. Ter.in An. Jam fere grãdiuſcula pꝛofecta eſt.

Granditer aduerbium. Cypꝛia.ad Coꝛnelium. Docuiſtis grãditer deum timere xp̃o firmiter adherere.

Grãditas dicta eſt maioꝛ ętas. Siſen.lib. iiij. hiſt. Neq; ętatis granditatem: neq; ea merita neq; oꝛdinis honeſtatez: aut dignitatem ſibi eſſe excuſationi.

Grandęuus a. um. quod eſt pꝛouectioꝛis ętatis hoc eſt grandis ęui ideſt ſenex.

Grandiloquus pe.coꝛ.eloquẽs ⁊ q̃ cũ q̃dã verboꝛũ magnificẽtia loquiꝶ. Ci. Nã ⁊ grãdiloqui vt ita dicã fuerũt cũ ampla ſnĩa tã grauitate ⁊ maieſtate verboꝛũ Hĩc grãdiloquentia.

Grandio is.iui.itũ grandẽ facio. Plau.in aul. Si hodie hercle fuſtem cępero aut ſtimulum in manu teſtudineuz iſtum tibi ego grandibo gradum.

Grandeſco creſco grandis fio ſeu granum fio. Ply.li.xviij.creſcente luna frumenta grandeſcunt. Hinc ingrandeſco quod eſt valde vel intus grandis fio. Col. quę lẽs vt celeriter pꝛodeat ⁊ ingrandeſcat anteq; ſeriꝶ fimo arido permiſceri debet. Jdẽ.li.ij. Oẽ autẽ frumẽtũ ſpicã a tertio ad q̃rtum nodũ emittit ⁊ cũ totã edidit. viij. diebus defloꝛeſcit ac deiñ grandeſcit diebus.xl. q̃bus poſt floꝛẽ ad maturitatem peruenit.

Granũ fere frugum dicitur vt tritici hoꝛdei farris ⁊ hmõi qꝺ ẽ intimũ ſolidũ a quo granariũ. Accini ſunt cęteroꝛũ fructuũ vt vuę baccharũ ⁊ hmõi. granũ ẽt gñalr dr ꝓ oi eo qꝺ gręci vocant coccum. Vnde coccum Jlicis granum vocamus

Granariũ locus in hoꝛreis ſeruandis feminũ granis paratus vel in quo grana frugũ reponunꝶ. Var. At triticũ cõdi opꝫ ĩ granaria ſublimia quę pflenꝶ ventis ab exoꝛtu ⁊ ſeptẽtrionũ regione ad q̃ nulla aura humida e ꝓpinq̃s locis aſpiret granaria q̃dã hñt ſub terris ſpelũcas q̃s vocant ſiros. Alij puteos. Perſi. Jã nũc aſtringans: iam nunc granaria laxes. Nõnulli hoꝛreum ab hoꝛdeo. Feſtus a farre farreum vocat

Granoſus a.um. dicitur oẽ quod intus habet grana.

Graphis idis. ars. pingendi quę maxime lineis cõſtat: ⁊ linearis vocaꝶ: quã Ply..li.xxxv. ſcribit eẽ inuentã a Sophocle. Dicta graphis a ſtilo quẽ gręci graphion ⁊ graphida quoq; nominãt. Ply.li.v. graphidis veſtigia extãt ĩ tabulis ac mẽbꝛanis ex q̃bꝰ ꝓficere dicũꝶ artifices. Jn quo ſciẽdũ ꝑ graphidis veſtigia picturę gñs accipiẽdũ eẽ. quod gręci vocãt Jchnographiã Ea ẽ circini reguleq; modicę ↄtinẽs vſus: ex q̃ capiunꝶ foꝛmarũ in ſolis areaꝝ deſcriptiones vt inq̃t Vitru.li.j. qui ⁊ oꝛthographiam ⁊ ſciographiam nominat.

Graphiũ ſtilus ferreus ſeu penna argẽtea q̃ ſignanꝶ in tabellis lr̃e vt oli ĩ cęra ſeu figurę. Ambꝛo.li. Hexa. Neq; vͦ ſi ipſe nõ cõpꝛẽdas idcirco nõ cępit: aut nequaq; deſinet ſi ipſe circuitũ vel atramẽto vel graphio ducas. Oui. q̃d opus ẽ digitos graphiũ laſſare tenẽdo. Stilus aũt ſicut docet Hiero. ĩ expoſitiõe pſalmoꝛũ ſcribit in cęra. Calamꝰ ĩ cartha mẽbꝛana aut in q̃cũq; mã: q̃ apta ſit ad ſcribẽdũ. graphus ſcriptus vel pictꝰ. Agraphus nõ ſcriptꝰ vl̕ ñ pictus. graphia ſcriptura vl̕ pictura. Vnde ſcribo ꝓſpigo etiam apud nos ⁊ picturas legere dicimus.

Graphariũ thecã ĩ q̃ ſtili reponũꝶ q̃bus ſcribere ſimul pingere ſolebant anteq; penicilli ⁊ coloꝛes inuenirentur Dicitur et theca graphiaria.

Gratia inq̃t Aug. dicta ẽ qꝛ gratis daꝶ. quare gratis datis daꝶ qꝛ merita nõ pceſſerũt ſꝫ beneficia dei te pꝛęuenerũt. Vñ recte gratia ſumiꝶ ꝓ bñficio. Ci. Cũ pſertim ↄſiderẽ nullã eẽ gr̃am quã vel nõ capere animus meus in accipiendo vl̕ remunerãdo cumulãdoq; illuſtrare poſſet. Oẽ eni qꝺ hñt homines a deo gratia ẽ. Nihil eni ex debito habẽt. q̃s eni pꝛioꝛ dedit: ⁊ retribueꝶ illi: Tres aũt ſcribũt fuiſſe gr̃as Aglaiam i. lętitiã. Thaliã .i. viridẽ: qꝛ veneficiũ ſemꝑ viret. Euphꝛoſinẽ quã delectationẽ nominãt. Hę a gręcis χαριτες vocẽꝶ αωο της χαρας qꝺ leticiã ſiḡt. Merito eni letari videnꝶ: ⁊ q̃ dãt ⁊ q̃ accipiũt bñficiũ. Tris ãt iõ eẽ ꝓdiderũt: qꝛ ⁊ bñficĩ eẽ in alios debemꝰ. alioꝛũ bñficia ſuſcipere: ⁊ his q̃ in nos liberales fuerũt retribuere. Dare ãt ⁊ accipere ⁊ referre tres actus ſunt iter ſe deſtincti. Hĩc gratioſus. Aliqñ ꝓ pęna ſiue dãno. Jdẽ vt ꝓ iniuria parẽ ei gr̃am referret. Aliqñ ꝓ mercede. Jdẽ.ĩ Lęl. vt eni benefici liberaleſq; ſumꝰ non exigamus gr̃am. i. mercedẽ vel vtilitatẽ neq; beneficium fęneramur: ſꝫ nã ꝓpenſi ad liberalitatẽ ſumus. Aliqñ pꝛo pace ſeu amoꝛe. Ter. ĩ Ecy. Neq; alio pacto ↄponi poteſt ĩter eas gr̃a Et ieu. Adibo atq; ab eo gr̃aꝫ quã video velle inibo. aliqñ ꝓ benignitate. Tibul. gratia magna ioui vetuit pater ip̃e valere. Aliqñ ꝓ cauſa ſeu reſpectu Sal. Rẽ oẽꝫ apit cuiꝰ gr̃a mittebãꝶ. Aliqñ ꝓ vͭtute ſeu afficacia vt frequẽter apꝺ Ambꝛoſiũ. Hẽre aũt gratias vl̕ agere vl̕ referre. vide ĩ dictiõe. Ago

Gratus qui gratiã pꝛo beneficio refert: vel ſaltẽ memoꝛ ẽ accepti beneficij. Cuius ↄtrariũ ẽ ĩgratus: a quibus gratitudo ⁊ ingratitudo. grate ⁊ ĩgrate aduerbia ⁊ gratis ⁊ ingratis. Accipiꝶ etiã gratus ꝓ Lęto ⁊ gratus pꝛo triſti. Virgi. libꝛo ſeptimo. Et Cineri ingrato ſupꝛema ferebant. Et gratus pꝛo ſpontaneo. Et ingratus pꝛo inuito ⁊ coacto legitur.

Gratioſus valde gratus. Nam plenũ gr̃a ſignificat ⁊ is eſt qui hꝫ gratiã. i. qui in ppl̕o acceptus eſt. Ci.li.iij.offi. Tũ pithius vt argẽtarius q̃ eſſet apud oẽs oꝛdines gratioſus. i. habens multã gratiam. Jdẽ. Lentulo: vehemẽter ↄfidit his noſtris lr̃is apud te gratioſuꝫ foꝛe. i. valde gratũ. Gelius accipit gratioſum tam pꝛo eo qui gratias adhibet q; qui admittit.

Gratis aduerbiũ ſiḡt ſine p̃mio ſine merito qꝺ vulgo dr ꝑ gratiam. Hiero. in geñ. qꝛ frater meus es non ſeruies mihi gratis. Amb. Jn diuinis ſcripturis reus ſcribiꝶ qui non ſtuduerit dare gratis qꝺ ipſe gratis acceperit. Alias ſignificat ſpõte. Aug. lib. iiij. con. quoꝛũ exempli gratia quędam gratis poſui: vel in ipſo ſubſtãtię generę innumerabilia reperiuntur Sic ingratis inuite nõ vltro qꝛ vltronea grata ſũt. Jngrata

que ab inuitis ⁊ recuſantibus fiũt. Plau. in Amb. Hec eri immodeſtia coegit me q̃ hoc noctis ingratis excitauit. Teren. i Eu. Opus faciam vt defatiger vſq; ingratis vt dormiam.

Gratuitus.a.um.pe.p.qd dat̃ gratis.i.ſine premio ⁊ qd nõ eſt mercẽnariũ. Ci.li.j.de legib⁹ Quid liberalitas gratuita ne eſt an mercẽnaria: ſi ſine p̃mio benigna ẽ gratuita ſi cũ mercede ɔducta. Aug. Gratuitã nobis ĩpendit de⁹ delectationẽ q̃bus gratis vnigeniti ſui miſit redẽptionẽ. Hinc fit aduerbiũ gratuito. Sue. in Ceſare: Omnibus v̊o circa eum atq; etiaʒ parte magna ſenatus gratuito: aut leui fenore obſtrictis.

Grates numero tñ plurali ⁊ in hac tñ terminatione ꝓ gratijs que referri debent pro accepto beneficio. Uirg. Grates perſoluere dignas non opis eſt noſtrę dido.

Gratificor rẽ gratam facio conſentio cõplaceo. Cice. Lentulo. qd pompeio ſe gratificari putant. Differunt tñ Gratificari ⁊ gratum facere ꝙ gratificari in ſe contineat q̃dam maius. eſt enim bñficũ eſſe. Unde dicim⁹ Deũ gratificari hoibus: quaſi ſit beneficia ɔferre. Gratuʒ v̊o facere ſit obſeq̃ ⁊ in ſeruire. Ci. Si hũc iuueris gratiſſimum mihi feceris hinc gratificus.

Grator aris. dijs gr̃as ago: ⁊ q̃ſi ſupplico. Oui. li. iij. faſ. Quiſq̃s ades. caſteq; colis penetralia veſtę. Gratare illiacis thuraq; pone focis. Interdum gratari eſt gaudere de bono proprio vt apud Idẽ. lib. ix. me. O ſuperi totoq; libens mihi pectore grator. Aliq̃n ẽt ẽ lętari de bono alterius. Uirg. Inueni germana viam grata re ſorori. Liui. li. vij. Tuum ſequentes currum Iouis optimi maximi templũ gratãtes ouãteſq; adire.

Gratulari cuʒ datiuo ꝓprie ẽ dijs ſiue hoibus q̃ nobis benefici fuerunt in ſucceſſu aut nr̃o aut aliorũ cũ laudibus feſtiuitatẽ oſtendere. Oritur enĩ ex lętitia gratulatio vt ex dolore q̃rimonia. Lac. li. vj. Nihil ẽ ꝙ ſibi aliq̃s gratulet̃ ſi has inanes virtutes adeptus eſt. Ennius i Heccuba. Iupiter tibi ſume tãdẽ male re geſta gratulor. Interdũ pręter mittitur datiu⁹ cũ fuerit ꝓnomẽ. Oui. Priſca iuuẽt alios ego me nunc deniq; natũ gratulor: vbi intelligit̃ mihi. Quint. gratulemur iam ꝙ nulla ciuitas laborat: ſubintelligit̃ nobis Gratulari ẽt eſt gr̃as agere ſiue ſupplicare. Liui. Triũphãtes in capitoliũ aſcendebãt ioui optimo maximo cęteriſq; dijs gratulari Nec mirũ ſi gratulari dijs dicimus q̃ſi oſtendere nos illis aggaudere cũ ſalutare ẽt eos dicamus q̃ſi ſalutẽ illis optare qd nõ dijs ſed hoibus conuenit. Unde dicimus Salue ſancta parens. gratulari cum accuſatiuo eſt gratũ habere. Ter. in Eu Salutant ad cęnã vocãt aduẽtum gratulant̃. Plau. in Cap. vbi quiſq; videt eunt obuiam gratulanturq; eam rem. i. gratam habent. Huius compoſitum eſt congratulor.

Graue ſuapte natura ſigt̃ põderoſuʒ vt graue ſaxũ qd nos cuʒ moleſtia grauat in ferendo. Uir. Uomis ⁊ inflexi primũ graue robur aratri. Et per trãſlationẽ d̃r morbus grauis. ſenectus grauis. i. moleſta qm̃ qui moleſtia ex ſenectute morbo cęteriſq; hmõi ſentiũt q̃ſi onere intolerabili premunt̃ qd cupite velut graue onus a ſe vellẽt deponere. Ci. in Cato. Qd nunq̃ ſenectutẽ tibi grauẽ eſſe ſenſerim. Itaq; vnus mod⁹ ẽ q̃ corpori aut aĩa moleſta ſũt: ea grauia appellare eo ꝙ moleſtia a mole. i. a re magna vocata ẽ. Alter modus eſt: ꝙ quẽadmodũ grauia ⁊ grãdia ſaxa nõ facile loco mouent̃ ſed ad oẽm tp̃oꝝ mutabilitatẽ hęrent: ita homines cõſtantes ac ſapientia prędi ti merito graues dñr: qui nec precibus nec minis ab ęquo dimouent̃ vt hi faciunt quos leues vocamus: qui in ſimilitudinẽ palee ad oẽm aurã ventillant̃. Hic grauitas ꝓ firmitate ac cõſtantia aĩ ac ĩ vultu moribus verbis rebus agendis quedã ſeueritas. Aliq̃n ꝓ moleſtia ⁊ magnitudine: vt grauitas odoris: grauitas doloris: grauitas ſomni. Uarijs alijs modis d̃r graue ſed ad hos reduci poſſũt. Nam ponit̃ ꝓ pnicioſo acerbo nocente. Ci. lib. iij. offi. Magnũ illud bellũ ⁊ grauẽ aduerſariũ imperij ſuſtuliſſent. Idẽ faciliꝰ ⁊ in morbos incidunt adoleſcentes: grauius ęgrotãt Pro forti ⁊ robuſto. Uir. li. v. Prima pares ineũt grauibus certamina remis. Pro grãdęuo. Idẽ. Hic grauis entellus dictis caſtigat aceſtẽ. Pro vtilis ſolido firmo cõſtãte. Ci. lib. j. offi. Ut iam ſint alia grauiora atq; meliora tñ nos ſtudia noſtra naturę regula metimur. Pro Triſti. Uir. li. viij. Grauior me nũcius aures ne vulneret. Pro ſapiẽti cũ auctoritate Ci. in Horten. Quid enĩ aut Herodoto dulcius aut Tucydide grauius. Pro ponderoſo. vñ graue ęs d̃r: q̃ deni aſſes ſingula põdo efficiebãt. Pro neceſſario Lucil. li. xxix. Habeaſq; aĩo mihi admodũ cãm grauẽ fore q̃ me ab vllo ɔmodo abducat tuo Pro pleno. Uir. Tũ pietate grauẽ ac meritis ſi forte virũ quẽ ɔſpexere ſilẽt. Pro fęcũdo ⁊ frugifero. Idẽ. q̃d laborant bene facta iuuant: q̃d vomere terras inuertiſſe grauis: Pro multo. Uar. vbi graues paſcãt̃ atq; alant̃ pauoneʒ greges: Sal. li. iij. hiſto Cępit ꝑ oẽm ꝓuinciã graue p̃tiũ fructib⁹ ẽẽ. Pro amaro. Uar. ĩ quinquatrib⁹. Abſynthiũ vt bibam graue ⁊ caſtoreum. A graue fit aduerbium grauiter ⁊ graue.

Grauiter ſigt̃ multũ. Cęcili. Placere h̃ cępit grauiter Ci. Nec v̊o audiẽdi grauiter q̃ inimicis iraſcendũ putãt Uir. grauiter ſpirãtis copia thymbrę. Aliq̃n ſigt̃ aſꝑe male. Idẽ graueolẽtis auerni. Aliq̃n moleſtę. Ci. grauiter ⁊ iniquo aĩo tuli. Aliq̃n ſapiẽter. Idẽ Si quid prudẽter ſi quid grauiter factũ ẽ: hoc eſt nõ leuiter ac inſipienter: ſed mature ſapienterq;.

Grauedo põderoſitas. q̃nq; ſumit̃ ꝓ morbo ſeu hũcro q̃ ex capite diſtillat: nares claudit: vocẽ obtũdit: tuſſim ſiccaʒ mouet ſicuti docet Celſus li. iiij. Catul. Sẽtire ceſſo qd grauedinẽ ⁊ tuſſiʒ. Plau. ĩ aſi. qd illa haud ſimulet q̃ſi grauedo profluat Hoc ne ſic faciat tu labellũ abſtergas. g̃ci corizas vocãt Hypocrates diſtillationes oẽs ⁊ grauedinẽ nominat coryzas.

Grauedinoſus nõ ſolũ q̃ grauedine ĩfeſtat̃. ſʒ ẽt q̃ ad eũ morbũ ẽ ꝓcliuior. Ci. li. iiij. tuſ. Itaq; dicim⁹ quoſdã grauedinoſos quoſdã tormioſos. ñ q̃ iã ſint ſʒ q̃ ſępe ſint Plyni⁹ appellat Eruũ grauedinoſum qd bobus i pabulo grauedinem facit.

Graueolẽtia malus odor. Ply. Et oris graueolentiam tollit.

Grauo as. p̃mo onero moleſto. Uirg. Nec me labor iſte grauabit Hui⁹ ɔpoſita. Aggrauo qd ẽ ſuꝑ ſeu plus grauo. Col. li. ij. Tũ ẽt rõ ruſtici aggrauat̃ exiguo ꝓfectu opis. Degrauo deorſuʒ grauo. Idẽ. li. j. Et qd prius extructũ ĩminebit cedẽti paulatim degrauatũ pondere ſuo p̃ceps attrahet̃. Uir. li. iij. Degrauat ętna caput. Cyp. qũo cęlũ petũt ⁊ ad ſublimia alta ɔſcẽdũt q̃ terrenis cupiditatib⁹ degrauãt̃. Ingrauo itus ſeu valde grauo. Hiero. in Exo. Ingrauatũ ẽ cor pharaõis. Pręgrauo valde grauo Idẽ ad Marcellã. q̃propter moneo vt dũ mũdi hui⁹ viã currim⁹ nõ duab⁹ tunicis: nõ calciamẽtorũ pellibus pręgrauemur. ⁊ hęc omnia habent pen. cor.

Grauate aduerbiũ ſignificat cum labore ſiue cum moleſtia.

Graueſco is. grauis ⁊ oneratus fio. Uirg. lib. ij. gę. Nęc minus interea fętu nem⁹ oẽ graueſcit. i. onerat̃. Hic aggraueſco magis grauis fio. Ter. in ecy. Male metuo ne philomenę magis morbus aggraueſcat. Ingraueſco eiuſdem ſignificatõis eſt. Aug. lib. ij. ci. dei. Nam ingraueſcere peſtilentia ludi ſcęnici romę primitus inſtituti ſunt.

Grauida mulier: quę iã cõcepto fętu grauat̃. Pręgnans: q̃ iam occupata ẽ in generãdo qd ɔceperit: Aug. quõmõ fiet iſtud vt vtero grauida ſim pudico ⁊ ĩmunis ſim a marito: Aliq̃n ponit̃ ꝓ plena. Inde grauido as. pro impleo veteres poſuerũt. Cęcili⁹ Myſteria h̃ honeſte grauidauit ꝓbo. Leo papa virgo regia Dauidicę ſtirpis eligit̃. q̃ ſacro grauidanda fętu diuinam humanamq; prolem prius cõciperet mente q̃ȝ corpore. ⁊ inciens propinqua partui incitatus ſit fętus eius.

Grauaſtellus ſenior. Plau. quid eſt grauaſtellus iſte qui aduenit vt puto a grauitate dictus.

Grex differt ab armẽto ꝙ grex minorũ animaliũ ſit ɔgregatio vt ouiũ. porcorũ: capraꝝ. Armẽtũ maiorũ: vt Camelorũ: bouum: equorũ. Hier. ĩ deutero. Habueriſq; armẽta boũ ⁊ ouiũ greges Ouid. Mille greges illi totidẽq; armenta ꝑ herbas paſcebãt. Uir. Hęc ſatis armentis ſuperat pars altera curę Lanigeros agitare greges hirtaſq; capellas. Inuenit̃ tamẽ q̃nq; grex de maioribus dici. ſ. bob⁹. Uir. Aut aliquã i magno ſequit̃ grege. Tñ ad diſtinctioneʒ addidit magno. ſicut Hor. adiecit mugiẽtiũ. Aut ĩ reduca valle mugiẽtiũ ꝓſpectat errãtes greges: q̃ſi Grex generalius nomẽ ſit: armẽtũ ſpecialius Et illud ſine appoſito de pecorib⁹ minutis ĩtelligat̃: cuʒ

appoſito poſſit ēt ad maiora tranſferri. Li. Fudit apothecas cecidit greges armētorū. Col. li. j. Nec abſint greges armētorū ceterorūqꝫ q̄drupedū culta ⁊ dumeta paſcētiū. Dr̄ ⁊ grex auibus. Aug. li. xij. ci. dei. Alias v̄o greges īſtituerit q̄ ꝯgregate atqꝫ in gregibus malint viuere: vt ſūt columbe: ſturni: cerui, damule: ⁊ cetera hmōi. Etiā bonorū vel malorū hominū dr̄ Grex. Li. In his bonis gregibus oēs aleatores: oēs impuri impudiciqꝫ verſantur. Et eſt tam fe. quā maſ. generis.

Gregarius. ex grege vulgaris. Unde Gregarius miles dr̄ non electus ſed tumultuarie vndecunqꝫ collectus. Salu. Deīde multi memores. Syllane victorie ꝙ ex gregarijs militibus alios ſenatores videbant alios ita diuites vt regio victu atqꝫ cultu vitam ageret. Col. li. vij. gregariorūqꝫ paſtor velut minutā ꝓfeſſionis ſue diſciplinam ꝯſtātiſſime repudiaſſe.

Grego. as. de quo Priſ. Sunt ⁊ alie deriuationes diuerſas terminationes hn̄tes tā a noībus q̄ȝ a verbis naſcētiū verborū vt a greco greciſſo ⁊ grecor. a grege grego. a pho phor. Huiꝰ tn̄ ꝯpoſita magis ī vſu ſūt vt abgrego. ꝙ eſt deduco Aggrego. aſſoſcio. adiūgo. Lac. li. iiij. ſi nobis credēdū eē nō putant credāt homero q̄ ſūmū illū iouē demonibꝰ aggregauit. congrego. Idē ī eodē aliūqꝫ ſibi populū fideliorē ex alienigenis ꝯgregaret. Segrego ſeorſū pono diuido. Feſtꝰ. ſegregare ē ex pluribꝰ gregibus partes ſeducere. Et hec oīa hn̄t pe. cor.

Gregalis. ⁊ hoc gregale. ꝙ in grege viuit. Var. lib. ij. de re ruſ. Equi boni futuri ſigna ſūt ſicum. gregalibus in pabulo ꝯtēdit in currendo aliaue quare quotior ſit.

Gregatiꝫ per diuerſos greges. Var. Merula ꝙ mera ideſt ſola volitet. Contra ab eo graculi ꝙ gregatim.

Greſſus. a. um. participium a gradior. greſſus us. inceſſus ambulatio: vt greſſus meos dirige.

Greſſibile quod eſt aptū ad gragiendū: vt hō ē greſſibilis.

Greſſutus a. um. pe. pro. idem qđ greſſibile nō quod magnos habet pedes: vt q̄dam autumāt. Nam Aug. in dialec. ſic ſcribit. Socrates ⁊ hō eſt ⁊ greſſutum.

Greſſus. a. um. nomen eſt quantitatem ſignificans. Cuius diminutiuum eſt greſſulus.

Groſſi tn̄ pluraliter dr̄ ficus anteq̄ȝ matureſcant. Alij dicunt groſſos eſſe ficus q̄ non matureſcūt. Primitiue ficus que ꝑcoces ſeu precoques ⁊ a neotericis. Flores appellant: apud grecos prodromos vocant. Col. lib. iij. Si voles ficuꝫ cuiuis natura ſerā facere cū groſſuli minuti erūt fructū decutito.

Groſſipion ſiue xylon ſeu groſſapinus frutex ē ex ſuperiori parte egypti que in arabiā vergit allatus: nūc ēt in q̄buſdam locis italie naſcens: ex quo lina fiunt que goſſipina ſiue xylina ſeu groſſapina dicuntur. paruulus ē: ſimileqꝫ barbate nuci q̄ fert fructū plenū lanugine nec vllū genus lini in cādore molitiaue prefert huic. Iuriſconſulti inter lanas potius cōnumerant: dicuntqꝫ lanā lineā a grecis appellari. Ex his fiunt veſtes cādidiſſime ac ſubtiliſſime que vulgo bōbicine dicunt: cum xyline ſeu groſſipine groſſapinee appellari debeant. Quidam huiuſmodi lineum cotonum vocant ꝙ fructices id ferentes quibuſdam in locis folia habent vitium ſimilia niſi ꝙ minora ſunt feruntqꝫ rotonei mali ſimilitudinem cucurbitas. que maturitate rupte lanuginis pilas emittunt.

Grues aues minime ſoliuage que non ſe ſegregant ſiue cū volant: ſiue cum paſcunt: Et a ſono vocis excubias nocte diuidūt capite ſubter alam cōdito dormiūt alternis pedibus inſiſtentes. Uolantes aūt ordine quodā y litterā faciūt id quod Palamedē deprendiſſe legimus Hiero. ad Ruſticuꝫ. grues vnā ſequūtur ordine litterato. Mar. Turbabis verſus nec littera tota manebit. vnā ꝑdideris ſi palamedis auē. De natura huius auis Ambr. li. Hexa. ſic habet. grues iniuſſi ⁊ volūtario vſu in nocte ſollicitaꝫ exercēt. cuſtodiā diſpoſitos vigiles ſeruant ⁊ ceteris conſortibus generis quieſcentibus alie circueunt ⁊ explorant ne qua ex parte inſidie tententur: atqꝫ deferunt in pigno ſuo vigore tutelā: poſt vbi viliarū fuerit tempus impletū perfuncta munere in ſomnū ſe premiſſo clāgore cōponit vt excitet dormientē cui vicē muneris tradituraeſt. At illa volens ſuſcipit ſortē nec vſu noſtro inuita ⁊ pigrior ſomno renūciat ſed impigre ſuis excutitur eſt ſtratis: vicem exequitur ⁊ quam accepit gratiam pari cuſtodia atqꝫ officio repreſentat. Ideo nulla diſcretio q2 deuotio naturalis ið tuta. cuſtodia q2 voluntas libera. Hūc ēt volūtates ordinē ſeruāt: ⁊ hac moderatione oēm laborē alleuiāt vt ꝑ vices fungāt ductꝰ ſui munē. Precedit enī vna ⁊ ꝑcurrit ceteris deīde cōuertit ⁊ ſequenti ſortem ducendi agminis cedit.

Gruo is. grui. Feſtus gruere dicūtur grues vt Sues grunnire Hinc congruo pro conuenio concordo. Ter. in Heau. Concede hinc domū ne nos congrue ſentiant ideſt concordare. Hinc congruum. Ingruo is. de quo alibi.

Grumus terre collectio: minor tumulo. Apud Col. dr̄ clinulus Unde libro ſecūdo ait. grumos quos aduerſuram plerūqꝫ tracte crates faciunt: deſpiciemus ita: necubi ferramentum feniſecis poſſit offendere. Cuius diminutiuū eſt grumulus. Ply. li. xix. Quidā ⁊ aliū vlpicū in plano ſeri vetant: caſtellatiqꝫ grumulis imponi diſtantibus inter ſe pedes ternos.

Grūma me. menſera quedam qua fixa vie ad lineam diriguntur. vt eſt agrimenſorum ⁊ ſimilium. Hinc degrumoraris. pro dirigo. Lucil. viamqꝫ degrumaris vt in caſtris menſor facit olim. Et Exgrumor. vnde exgrumantes apud varronem legitur. li. iij. de re ruſ. quod eſt de menſura ⁊ recta via excedentes vel grumos eruentes.

Grūmie dicūt loca media īter q̄ directe quattuor cōueniūt vie.

Grūnio is. grūniui ⁊ grūnijtum. propriū ē vocis porcorū. Ci. libro quinto. Tuſ. Aut grūnit cū mactat ſus. Iuuena. Et cum remigibus grūniſſe elpenora porcis. Hinc grunnitus tuſ.

Grundire veteres dicebāt quod nos grūnire dicimꝰ. Clau. lib. annaliū. xv. grūdibat grauiter pecus ſuillū. Hinc grūdiles lares dictos accepimꝰ quos Romulus ꝯſtituiſſe dr̄. ī honoreꝫ ſcrophe q̄. xxx. peperaret porcos. Caſſiꝰ. hemina. Sus parit porcos triginta cuius rei fanū fecerūt. Laribus grundulis.

Gryllus animas eſt magnitudine cicade corpore longiore genus eſt locuſte vndiqꝫ per orbem terrarum pernicies agris preterq̄ȝ in parthia. Parthi gryllos commedunt vt teſtatur Hiero. contra Ioui. Dictus gryllus a ſono vocis. Suidam. γρυλλος ξενοφωντος του σώκρατικου ὕιος γρυλλος και διοδωρος και γρυλλος οχοιρος. Huic magnam auctoritatem perhibēt. Nigidius magiqꝫ ꝙ retro ambulet: terram terebret: noctibus ſtridat.

Grypes q̄ ⁊ gryphōes animalia pēnata ⁊ q̄drupedia: oī ex parte leones ſūt: alis ⁊ facie aquilis ſimiles eq̄s vehemēter infeſte. Naſcunt ī hyꝑboreis mōtibꝰ. Et pōt declinari grypes is. Et gryps ⁊ grypus. Hier. ī Leui. Aq̄lā ⁊ grypū. gryphi v̄o vt gelliꝰ inq̄t enigmata ſūt. gryphon. n. greci īſolubile dicūt.

Gryphia grecis dicuntur nare curui. Quo nomine dictus eſt filius Demetrij vt auctor eſt Iuſtinus.

Gryppos dicitur ſermo implicitus. Gel. Alioſqꝫ id genus gryppos neminem poſſe dicens niſi ſe diſſoluere.

Grypus ꝑ ſimplex ꝑ naſus adūcus gibus ſeu aq̄linꝰ a gryphis ſilitudīe deductū nomē: g̃ci γρυπες nos gryphes dicimus

G ante V

Gula anterior pars colli q̄ cibus atqꝫ potus deuorat. Nā collū tā ceruicē poſteriorē: q̄ gulā anteriorē hꝫ ⁊ gula cū oſſibꝰ intelligit Sal. Laqueo quā fregere. Aliq̄n accipit Gula ꝑ gule vitio. Iuue. Dū gula ſeuit. Hic fiunt guloſus a. um. qđ eſt deditus gule vitio. Degulo as. de quo alibi. Et ingluuies.

Gulioce nucum iuglandium ſumma ⁊ viridantia putamina.

Gūmi ⁊ gūmis genere fe. Col. Noſtrorū tēporū agricole exiſtimarunt noua dolia liq̄dā gummi perluere. Idē. Multi cuꝫ ſemel noua dolia vl' ſerias craſſa gūmi liuerūt vna ī ꝑpetuū gūmitione ꝯtēti ſūt. Uñ gūmitio. Col. li. vltimo. Quā greci. κομμωσις. Eſt aūt gūmi lachryma arborū q̄ eſt q̄ſi gutta. Hinc gūmate arbores dr̄ q̄ gummi producunt. Palladius. In Ceraſis hoc ſeruādū ē ⁊ in omnibus gūmatis: vt tūc inſerant quādo his vel nō eſt vel non deſinit gūmen effluere.

Gurges itis. locus in flumine ꝓfundus in quo aqua vertitur. Et oīs aquar cōgeries dr̄ gurges: licet quādoqꝫ per tapino-